
Shivananda LaharI

श्रीशिवानन्दलहरी

Document Information

Text title : shivAnanda laharI

File name : shivaananda.itx

Category : laharI, shiva, shankarAchArya

Location : doc_shiva

Author : ShankarAchArya

Transliterated by : P. P. Narayanaswami swami at math.mun.ca

Proofread by : P. P. Narayanaswami, Rajesh Thyagarajan, Kavitha, Rajani Arjun Shankar

Latest update : June 16, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 16, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीशिवानन्दलहरी

कलाभ्यां यूडालङ्कृतशशिकलाभ्यां निजतपः-

कृलाभ्यां भक्तोषु प्रकटितकृलाभ्यां भवतु मे ।

शिवाभ्यामस्तोकत्रिभुवनशिवाभ्यां हृदि पुन-

र्भवाभ्यामानन्दस्फुरदनुभवाभ्यां नतिरियम् ॥ १ ॥

गलन्ती शम्भो त्वय्यरितसरितः किंल्लिषरजो

दलन्ती धीकुल्यासरणिषु पतन्ती विजयताम् ।

दिशन्ती संसारभ्रमाणपरितापोपशमनं

वसन्ती मय्येतोद्धृदुवि शिवानन्दलहरी ॥ २ ॥

त्रयीवेद्यं हृद्यं त्रिपुरदरमाद्यं त्रिनयनं

जटाभारोदारं यलदूरगडारं मृगधरम् ।

महादेवं देवं मयि सद्यभावं पशुपतिं

शिवालम्बं साम्बं शिवमतिविडम्बं हृदि भजे ॥ ३ ॥

सडस्रं वर्तन्ते जगति विबुधाः क्षुद्रङ्गलदा

न मन्ये स्वप्ने वा तदनुसरणं तत्कृतकृलम् ।

हरिभ्रज्जमादीनामपि निकटभाजामसुलभं

शिरं याये शम्भो शिव तव पदाम्भोजभजनम् ॥ ४ ॥

स्मृतौ शास्त्रे वैद्ये शकुनकवितागानकृष्टितौ

पुराणो मन्त्रे वा स्तुतिनटनडास्थेष्वयतुरः ।

कथं राज्ञां प्रीतिर्भवति मयि कोऽहं पशुपते

पशुं मां सर्वज्ञ प्रथितकृपया पालय विभो ॥ ५ ॥

घटो वा मृत्पिण्डोऽप्यणुरपि य धूमोऽग्निरथलः

पटो वा तन्तुर्वा परिलरति किं घोरशमनम् ।

पृथा कण्ठक्षोभं वडसि तरसा तर्कवयसा

पदाम्भोजं शम्भोर्भज परमसौम्यं व्रज सुधीः ॥ ६ ॥

मनस्ते पादाब्जे निवसतु वयः स्तोत्रकृषितौ
 करौ याभ्यर्थायां श्रुतिरपि कथाकर्णविधौ ।
 तव ध्याने बुद्धिर्नयनयुगलं मूर्तिविलभे
 परब्रह्मान् कैर्वा परमशिव जाने परमतः ॥ ७ ॥

यथा बुद्धिः शुक्तौ रजतमिति कायाश्मनि मणि-
 र्जले पैष्टे क्षीरं भवति मृगतृष्णासु सखिलम् ।
 तथा देवभ्रान्त्या भजति भवदन्यं जडजनो
 मडादेवेशं त्वां मनसि य न मत्वा पशुपते ॥ ८ ॥

गभीरे कासारे विशति विजने घोरविपिने
 विशाले शैले य भ्रमति कुसुमार्थं जडमतिः ।
 समार्थैर्कं येतः सरसिजमुमानाथ भवते
 सुभेनावस्थातुं जन षड न जानाति डिमडो ॥ ९ ॥

नरत्वं देवत्वं नगवनमृगतत्वं मशकता
 पशुत्वं कीटत्वं भवतु विडगत्वादि जननम् ।
 सदा त्वत्पादाब्जस्मरणापरमानन्दलरी-
 विडारासक्तं येद्भृद्यमिड किं तेन वपुषा ॥ १० ॥

वटुर्वा गेडी वा यतिरपि जटी वा तदितरो
 नरो वा यः कश्चिद्भवतु भव किं तेन भवति ।
 यदीयं लृत्यन्नं यद्वि भवदधीनं पशुपते
 तदीयस्त्वं शम्भो भवसि भवभारं य वडसि ॥ ११ ॥

गुडायां गेडे वा बडिरपि वने वाऽद्विशिभरे
 जले वा वह्नौ वा वसतु वसतेः किं वद हलम् ।
 सदा यस्थैवान्तःकरणमपि शम्भो तव पदे
 स्थितं येद्योगोऽसौ स य परमयोगी स य सुभी ॥ १२ ॥

असारे संसारे निजभजनदूरे जडधिया
 भ्रमन्तं मामन्यं परमकृपया पातुमुचितम् ।
 मदन्यः को दीनस्तव कृपाशरक्षतिनिपुण-
 स्त्वदन्यः को वा मे त्रिजगति शरण्यः पशुपते ॥ १३ ॥

प्रभुस्त्वं दीनानां जलु परमबन्धुः पशुपते

प्रमुष्योऽहं तेषामपि किमुत बन्धुत्वमनयोः ।
 त्वयैव क्षन्तव्याः शिव मद्यपराधाश्च सकलाः
 प्रयत्नाऽर्तव्यं मद्यवनमियं बन्धुसरणिः ॥ १४ ॥
 उपेक्षा नो येत् किं न उरसि भवद्द्व्यानविमुभां
 दुराशाभूयिष्ठां विधिलिपिमशक्तो यद्वि भवान् ।
 शिरस्तद्वैधात्रं न न भलु सुवृत्तं पशुपते
 कथं वा निर्यत्नं करनभमुभेनैव लुलितम् ॥ १५ ॥
 विरिञ्चिर्दीर्घायुर्भवतु भवता तत्परशिर-
 श्चतुष्कं संरक्ष्यं स भलु भुवि दैन्यं लिपितवान् ।
 विचारः को वा मां विशद कृपया पाति शिव ते
 कटाक्षव्यापारः स्वयमपि य दीनावनपरः ॥ १६ ॥
 इलाद्वा पुण्यानां मयि करुणया वा त्वयि विभो
 प्रसन्नेऽपि स्वामिन् भवद्यमलपादाब्जयुगलम् ।
 कथं पश्येयं मां स्थगयति नमस्सम्भ्रमजुष्ठां
 निविम्पानां श्रेणिर्निजकनकमाणिः क्यमकुटैः ॥ १७ ॥
 त्वमेको लोकानां परमकृलदो द्विव्यपदवीं
 वडन्तस्त्वन्मूलां पुनरपि भजन्ते उरिमुभाः ।
 किञ्चिद्वा दाक्षिण्यं तव शिव मदाशा यः कियती
 कदा वा मद्रक्षां वडसि करुणापूरितदृशा ॥ १८ ॥
 दुराशाभूयिष्ठे दुरधिपगृहद्वारघटके
 दुरन्ते संसारे दुरितनिलये द्युःभजनके ।
 मदायासं किं न व्यपनयसि कस्योपकृतये
 वदेयं प्रीतिश्चेत्तव शिव कृतार्थाः भलु वयम् ॥ १९ ॥
 सदा मोहाटव्यां यरति युवतीनां कुचगिरौ
 नटत्याशाशाभास्वटति ञटिति स्वैरभमितः ।
 कपालिन् भिक्षो मे हृद्यकपिमत्यन्तयपलं
 दृढं भक्त्या बद्ध्वा शिव भवद्यीनं कुरु विभो ॥ २० ॥
 धृतिस्तम्भाधारां दृढगुणानिबद्धां सगमनां
 विचित्रां पद्माब्ज्यां प्रतिदिवससन्मार्गघटिताम् ।
 स्मरारे भश्येतः स्फुटपटकुटीं प्राप्य विशदां

जय स्वामिन् शक्त्या सल शिव गणैः सेवित विभो ॥ २१ ॥

प्रलोभाद्यैरर्थादरणापरतन्त्रो धनिगुणे

प्रवेशोद्युक्तः सन् भ्रमति बहुधा तस्करपते ।

धर्मं येतश्चोरं कथमिड सले शङ्कर विभो

तवाधीनं कृत्वा मयि निरपराधे कुरु कृपाम् ॥ २२ ॥

करोमि त्वत्पूजां सपदि सुभदो मे भव विभो

विधित्वं विष्णुत्वं दिशसि भलु तस्याः क्लमिति ।

पुनश्च त्वां द्रष्टुं दिवि भुवि वडन् पक्षिमृगता-

मदृष्ट्वा तत्प्रेदं कथमिड सले शङ्कर विभो ॥ २३ ॥

कदा वा कैलासे कनकमणिशौधे सल गणै-

र्वसन् शम्भोरग्रे स्फुटघटितमूर्धाञ्जलिपुटः ।

विभो साम्भ स्वामिन् परमशिव पाडीति निगदन्

विधातृणां कल्पान् क्षणमिव विनेष्यामि सुभतः ॥ २४ ॥

स्तवैर्ब्रह्मादीनां जयजयवयोभिर्नियमिनां

गणानां केलीभिर्मदकलमडोक्षस्य ककुदि ।

स्थितं नीलग्रीवं त्रिनयनमुमाश्लिष्टवपुषं

कदा त्वां पश्येयं करधृतमृगं भाडपरशुम् ॥ २५ ॥

कदा वा त्वां दृष्ट्वा गिरिश तव भव्याङ्घ्रियुगलं

गुडीत्वा उस्ताभ्यां शिरसि नयने वक्षसि वडन् ।

समाश्लिष्याम्राय स्फुटजलजगन्धान् परिमला-

नलभ्यां ब्रह्माद्यैर्मुदमनुभविष्यामि लृद्ये ॥ २६ ॥

करस्थे उमाद्रौ गिरिश निकटस्थे धनपतौ

गृहस्थे स्वर्भूजाऽमरसुरभिसिन्तामणिगणैः ।

शिरस्थे शीतांशौ यरणायुगलस्थेऽभिलशुभे

कर्मथं दास्येऽलं भवतु भवदर्थं मम मनः ॥ २७ ॥

सात्पथं तव पूजने शिव मडादेवेति सङ्कीर्तने

सामीप्यं शिवभक्तिधुर्यजनतासाङ्गत्यसम्भाषणे ।

सालोक्यं य यरायरात्मकतनुध्याने भवानीपते

सायुज्यं मम सिद्धमत्र भवति स्वामिन् कृतार्थोऽस्म्यलम् ॥ २८ ॥

त्वत्पादाब्जुज्जर्यामि परमं त्वां चिन्तयाम्यन्वळं
 त्वाभीशं शरणं प्रजामि वयसा त्वामेव याये विभो ।
 वीक्षां मे दिश याक्षुषीं सकरुणां दिव्यैश्चिरं प्रार्थितां
 शम्भो लोकगुरो मदीयमनसः सौभ्योपदेशं कुरु ॥ २९ ॥

वस्त्रोद्धृतविधौ सलस्रकरता पुष्पार्थने विष्णुता
 गन्धे गन्धवलात्मताऽन्नपथने बर्हिर्भुभाध्यक्षता ।
 पात्रे काञ्चनगर्भतास्ति मयि येद् आलेन्दुयूडामणो
 शुश्रूषां करवाणि ते पशुपते स्वामिन् त्रिलोकीगुरो ॥ ३० ॥

नालं वा परमोपकारकमिदं त्वेकं पशूनां पते
 पश्यन् कुक्षिगतान् यरायरगणान् आख्यस्थितान् रक्षितुम् ।
 सर्वामर्त्यपलायनौषधमतिजवालाकरं भीकरं
 निक्षिप्तं गरलं गले न गिलितं नोद्गीर्णमेव त्वया ॥ ३१ ॥

ज्वालोज्ञः सकलामरातिभयदः क्ष्वेलः कथं वा त्वया
 दृष्टः किं च करे धृतः करतले किं पक्वजम्बूकलम् ।
 जिह्वायां निहितश्च सिद्धद्युटिका वा कण्ठदेशे भृतः
 किं ते नीलमणिर्विभूषणमयं शम्भो मलात्मन् वद ॥ ३२ ॥

नालं वा सङ्घेव देव भवतः सेवा नतिर्वा नुतिः
 पूजा वा स्मरणं कथाश्रवणमध्यालोकनं मादृशाम् ।
 स्वामिन्नस्थिरदेवतानुसरणायामेन किं लभ्यते
 का वा मुक्तिरितः कुतो भवति येत् किं प्रार्थनीयं तदा ॥ ३३ ॥

किं भ्रूमस्तव साडसं पशुपते कस्यास्ति शम्भो भव-
 द्द्वैर्यं येद्दृशामात्मनः स्थितिरियं यान्यैः कथं लभ्यते ।
 भ्रश्यद्देवगणं त्रसन्मुनिगणं नश्यत्प्रपञ्चं लयं
 पश्यन्निर्भयं अेकं अेव विडरत्यानन्दसान्द्रो भवान् ॥ ३४ ॥

योगक्षेमधुरन्धरस्य सकलश्रेयःप्रदोद्योगिनो
 दृष्टादृष्टमतोपदेशकृतिनो आख्यान्तरव्यापिनः ।
 सर्वज्ञस्य दयाकरस्य भवतः किं वेदितव्यं मया
 शम्भो त्वं परमान्तरङ्गं षति मे चित्ते स्मराम्यन्वळम् ॥ ३५ ॥

भक्तो भक्तिगुणपृते मुदमृतापूर्णे प्रसन्ने मनः-
 कुम्भे साम्भ तवाङ्घ्रिपल्लवयुगं संस्थाप्य संवित्कलम् ।

सत्त्वं मन्त्रमुदीरयन्निजशरीरागारशुद्धिं वडन्
पुण्याळं प्रकटीकरोमि रुचिरं कल्याणमापाद्यन् ॥ ३६ ॥

आम्नायाम्बुधिमादरेण सुमनस्सङ्घाः समुद्यन्मनो-
मन्थानं दृढभक्तिरज्जुसखितं कृत्वा मथित्वा ततः ।
सोमं कल्पतरुं सुपर्वसुरभिं चिन्तामणिं धीमतां
नित्यानन्दसुधां निरन्तररमासौभाग्यमातन्वते ॥ ३७ ॥

प्राङ्पुण्यायलमार्गदर्शितसुधामूर्तिः प्रसन्नः शिवः
सोमः सद्गुणसेवितो मृगधरः पूर्णस्तमोमोचकः ।
येतः पुष्करलक्षितो भवति येदानन्दपाथोनिधिः
प्रागल्भ्येन विजृम्भते सुमनसां वृत्तिस्तदा जायते ॥ ३८ ॥

धर्मो मे यतुरङ्घ्रिकः सुचरितः पापं विनाशं गतं
कामक्रोधमदाद्यो विगलिताः कालाः सुभाविष्कृताः ।
ज्ञानानन्दमलौषधिः सुकृलिता कैवल्यनाथे सदा
मान्ये मानसपुण्डरीकनगरे राजावतंसे स्थिते ॥ ३९ ॥

धीयन्नेण वयोघटेन कविताकुल्योपकुल्याङ्कमै-
रानीतैश्च सदाशिवस्य चरिताम्भोराशिदिव्यामृतैः ।
दृढेदारयुताश्च भक्तिकलमाः साङ्ग्यमातन्वते
दुर्भिक्षान्मम सेवकस्य भगवन् विश्वेश भीतिः कुतः ॥ ४० ॥

पापोत्पातविमोयनाय रुचिरैश्चर्याय मृत्युञ्जय
स्तोत्रध्याननतिप्रदक्षिणसपर्यालोचनाकर्णने ।
जिह्वाचित्तशिरोङ्घ्रिडस्तनयनश्रोत्रैरुं प्रार्थितो
मामाज्ञापय तन्निरुपय मुहुर्मामेव मा मेऽवयः ॥ ४१ ॥

गाम्भीर्यं परिभाष्यं धनधृतिः प्राकार उद्यद्गुण-
स्तोमश्चास्रमवलं धनेन्द्रियथयो द्वाराणि देहे स्थितः ।
विधावस्तुसमृद्धिरित्यभिलसामग्रीसमेते सदा
दुर्गातिप्रियदेव मामकमनोदुर्गे निवासं कुरु ॥ ४२ ॥

मा गच्छ त्वमितस्ततो गिरिश भो मथ्येव वासं कुरु
स्वामिन्नादिकिरात मामकमनःकान्तारसीमान्तरैः ।
वर्तन्ते बहुशो मृगा मद्युषो मात्सर्यमोडाद्य-
स्तान् उत्वा मृगयाविनोदरुचितालाभं य सम्प्राप्स्यसि ॥ ४३ ॥

करलग्रभृगः करीन्द्रभङ्गो

धनशार्दूलविभाङ्गोऽस्तजन्तुः ।

गिरिशो विशदाकृतिश्च येतः-

कुडरे पञ्चमुभोस्ति मे कुतो भीः ॥ ४४ ॥

छन्दःशाभिशिभान्वितैर्द्विजवरैः संसेविते शाश्रते

सौभ्यापादिनि षेदभेदिनि सुधासारैः क्लैर्दीपिते ।

येतःपक्षिशिभामणो त्यज वृथासञ्चारमन्धैरलं

नित्यं शङ्करपादपद्मयुगलीनीडे विडारं कुरु ॥ ४५ ॥

आकीर्णो नभराजिकान्तिविभवैरुधत्सुधावैभवै-

राधौतेपि य पद्मरागललिते ऽसप्रजैराश्रिते ।

नित्यं भक्तिवधूगाणैश्च रडसि स्वेच्छाविडारं कुरु

स्थित्वा मानसराजंस्स गिरिजनाथाङ्घ्रिसौधान्तरे ॥ ४६ ॥

शम्भुध्यानवसन्तसङ्गिनि वृदारामेऽधज्जोर्ण्यथाः

अस्ता भक्तिवताच्छटा विलसिताः पुण्यप्रवालश्रिताः ।

दीप्यन्ते गुणकोरका जपवयःपुष्पाणि सद्भासना

ज्ञानानन्दसुधामरन्दलडरी संविह्वलाभ्युन्नतिः ॥ ४७ ॥

नित्यानन्दरसालयं सुरमुनिस्वान्ताम्भुजाताश्रयं

स्वच्छं सद्द्विजसेवितं कलुषहृत्सद्भासनाविष्कृतम् ।

शम्भुध्यानसरोवरं प्रज मनो ऽसावतंस स्थिरं

किं क्षुद्राश्रयपल्लवभ्रमणसञ्जातश्रमं प्राप्स्यसि ॥ ४८ ॥

आनन्दाभूतपूरिता वरपदाभ्मोजालवालोधता

स्थैर्योपध्रमुपेत्य भक्तिवतिका शाभोपशाभान्विता ।

उच्यैर्मानसकायमानपटलीमाङ्गम्य निष्कलमषा

नित्याभीष्टकलप्रदा भवतु मे सत्कर्मसंघर्षिता ॥ ४९ ॥

सन्ध्यारम्भविजृम्भितं श्रुतिशिरःस्थानान्तराधिशितं

सप्रेमभ्रमराभिराममसकृत् सद्भासनाशोभितम् ।

भोगीन्द्राभरणं समस्तसुमनःपूज्यं गुणविष्कृतं

सेवे श्रीगिरिमल्लिकार्जुनमडालिङ्गं शिवालिङ्गितम् ॥ ५० ॥

भृङ्गीस्थानटनोऽटः करिमदग्राडी स्फुरन्माधवा-

ह्लादो नादयुतो मडासितवपुः पञ्चेषुषा यादृतः ।
सत्पक्षः सुमनोवनेषु स पुनः साक्षान्मदीये मनो-
राज्ये भ्रमराधिपो विहरतां श्रीशैलवासी विभुः ॥ ५१ ॥

कारुण्यामृतवर्षिणं धनविपद्-ग्रीष्मच्छिदाकर्मठं
विद्यासस्यङ्गलोदयाय सुमनःसंसेव्यमिच्छाङ्गतिम् ।
नृत्यदूभक्तभयूरमद्भिन्निलयं यञ्च्यज्जटाभाण्डलं
शम्भो वाञ्छति नीलकन्धर सदा त्वां मे मनश्चातकः ॥ ५२ ॥

आकाशेन शिभी समस्तकृष्टिनां नेत्रा कलापी नता-
ऽनुग्राहप्रणवोपदृशनिनदैः केकीति यो गीयते ।
श्यामां शैलसमुद्भवां धनरुचिं दृष्ट्वा नटन्तं मुदा
वेदान्तोपवने विहाररसिकं तं नीलकण्ठं भजे ॥ ५३ ॥

सन्ध्या धर्मदिनात्ययो हरिकराघातप्रभूतानक-
ध्वानो वारिदगर्जितं द्विविषदां दृष्टिच्छटा यञ्च्यला ।
भक्तानां परितोषबाष्पविततिवृष्टिर्मयूरी शिवा
यस्मिन्नुज्ज्वलताण्डवं विजयते तं नीलकण्ठं भजे ॥ ५४ ॥

आध्यायामितेजसे श्रुतिपदैर्वेधाय साध्याय ते
विद्यानन्दमयात्मने त्रिजगतः संरक्षणोद्योगिने ।
ध्येयायाभिलयोगिभिः सुरगणैर्गोत्राय मायाविने
सम्यक्ताण्डवसम्भ्रमाय जटिने सेयं नतिः शम्भवे ॥ ५५ ॥

नित्याय त्रिगुणात्मने पुरजिते कात्यायनीश्रेयसे
सत्यायादिकुटुम्बिने मुनिमनः प्रत्यक्षयिन्मूर्तये ।
मायासृष्टजगत्त्रयाय सकलाम्नायान्तसञ्चारिणे
सायन्ताण्डवसम्भ्रमाय जटिने सेयं नतिः शम्भवे ॥ ५६ ॥

नित्यं स्वोदरपूरणाय सकलानुद्दिश्य वित्ताशया (स्वोदरपोषणाय)
व्यर्थं पर्यटनं करोमि भवतः सेवां न जाने विभो ।
भज्जन्मान्तरपुण्यपाकबलतस्त्वं शर्व सर्वान्तर-
स्तिष्ठस्येव हि तेन वा पशुपते ते रक्षाणीयोऽस्म्यहम् ॥ ५७ ॥

अेको वारिजबान्धवः क्षितिनभोव्याप्तं तमोमण्डलं
भित्त्वा लोचनगोचरोऽपि भवति त्वं कोटिसूर्यप्रभः ।
वेधः किन्न भवस्यहो घनतरं कीदृग्भवेन्मत्तम-

स्तत्सर्वं व्यपनीय मे पशुपते साक्षात् प्रसन्नो भव ॥ ५८ ॥

लंसः पद्मवनं समिच्छति यथा नीलाम्बुदं यातकः

कोकः कोकनदप्रियं प्रतिदिनं यन्द्रं यकोरस्तथा ।

येतो वाञ्छति मामकं पशुपते यिन्मार्गमृगं विभो

गौरीनाथ भवत्यदाब्जयुगलं डैवल्यसौभ्यप्रदम् ॥ ५८ ॥

रोधस्तोयदृतः श्रमेण पथिकश्यायां तरोवृष्टितो

भीतः स्वस्थगृहं गृहस्थमतिथिर्दीनः प्रभुं धार्मिकम् ।

दीपं सन्तमसाकुलश्च शिषिन् शीतावृतस्त्वं तथा

येतः सर्वभयापलं व्रज सुभं शम्भोः पदाम्भोरुहम् ॥ ६० ॥

अङ्गुलं निजभीजसन्ततिरयस्कान्तोपलं सूयिका

साध्वी नैजविभुं लता क्षितिरुहं सिन्धुः सरिद्धल्लभम् ।

प्राप्नोतीह यथा तथा पशुपतेः पादारविन्दद्वयं

येतोवृत्तिरुपेत्य तिष्ठति सदा सा भक्तिरित्युच्यते ॥ ६१ ॥

आनन्दाश्रुभिरातनोति पुलकं नैर्मल्यतश्छादनं

वायाशङ्गमुभे स्थितैश्च जठरापूर्तिं यत्रामृतैः ।

रुद्राक्षैर्भसितेन देव वपुषो रक्षां भवद्भावना-

पर्यङ्गे विनिवेश्य भक्तिजननी भक्तार्भकं रक्षति ॥ ६२ ॥

मार्गावर्तितपादुका पशुपतेरङ्गस्य कूर्यायते

गाण्डूषाम्बुनिषेयनं पुररिपोर्दिव्याभिषेकायते ।

किञ्चिद्भक्षितमांसशेषकभलं नव्योपलारायते

भक्तिः किं न करोत्यडो वनयरो भक्तावतंसायते ॥ ६३ ॥

वक्षस्ताडनमन्तकस्य कठिनापस्मारसम्भर्दनं

भूभृत्यर्यटनं नमत्सुरशिरःकोटीरसङ्घर्षणम् ।

कर्मदं मृदुलस्य तावकपदद्वन्द्वस्य किं वोषितं

मथ्येतोमणिपादुकाविडराणं शम्भो सदाङ्गीकुरु ॥ ६४ ॥

वक्षस्ताडनशङ्कया विचलितो वैवस्वतो निर्जराः

कोटीरोज्ज्वलरत्नदीपकलिकानीराजनं कुर्वते ।

दृष्ट्वा मुक्तिवधूस्तनोति निभृताश्लेषं भवानीपते

यथ्येतस्तव पादपद्मभजनं तस्येह किं दुर्लभम् ॥ ६५ ॥

कीडार्थं सृजसि प्रपञ्चमभिल कीडामृगास्ते जना
 यत्कर्मार्यरितं मया य भवतः प्रीत्यै भवत्येव तत् ।
 शम्भो स्वस्य कुतूहलस्य करणं मञ्चेष्टितं निश्चितं
 तस्मान्नामकरक्षाणं पशुपते कर्तव्यमेव त्वया ॥ ६६ ॥

भङ्गुविधपरितोषभाष्यपूर-
 स्फुटपुलकाङ्कितयारुभोगभूमिम् ।
 शिरपदङ्कलकाङ्कित्येव्यमानां
 परमसदाशिवभावनां प्रपद्ये ॥ ६७ ॥

अमितमुदमृतं मुहुर्दुर्लभं
 विमलभवत्पदगोष्ठमावसन्तीम् ।
 सद्यः पशुपते सुपुण्यपाकां
 मम परिपालय भक्तिधेनुमेकाम् ॥ ६८ ॥

जडता पशुता कलङ्कित्वा
 कुटिलचरत्वं य नास्ति मयि देव ।
 अस्ति यद्वि राजमौले
 भवदाभरणस्य नास्मि किं पात्रम् ॥ ६९ ॥

अरुहसि रुहसि स्वतन्त्रबुद्ध्या
 वरिवसितुं सुलभः प्रसन्नमूर्तिः ।
 अगाणितकुलदायकः प्रभुर्मे
 जगदधिको वृद्धि राजशेखरोऽस्ति ॥ ७० ॥

आरुढभक्तिगुणकुञ्चितभावयाप-
 युक्तैः शिवस्मरणबाणगणैरमोदैः ।
 निर्जित्य किल्बिषरिपून् विजयी सुधीन्द्रः
 सानन्दमावहति सुस्थिरराजलक्ष्मीम् ॥ ७१ ॥

ध्यानाञ्जनेन समवेक्ष्य तमःप्रदेशं
 भित्त्वा मडाबलिभिरीश्वरनाममन्त्रैः ।
 द्विव्याश्रितं भुजगभूषणमुद्गन्ति
 ये पादपद्ममिड ते शिव ते कृतार्थाः ॥ ७२ ॥

भूदारतामुदवहदधपेक्षया श्री-
 भूदार अथेव किमतः सुमते लभस्व ।

केदारमाकलितमुक्तिमखौषधीनां

पादारविन्दभजनं परमेश्वरस्य ॥ ७३ ॥

आशापाशकलेशदुर्वासनादि-

भेदोद्युक्तैर्दिव्यगन्धैरमनैः ।

आशाशाटीकस्य पादारविन्दं

येतःपेटीं वासितां मे तनोतु ॥ ७४ ॥

कल्याणिनं सरसचित्रगतिं सवेगं

सर्वेङ्गितझामनघं ध्रुवलक्षणाढ्यम् ।

येतस्तुरङ्गमधिरुष्य यर स्मरारे

नेतः समस्तजगतां वृषभाधिरुढ ॥ ७५ ॥

भक्तिर्मडेशापदपुष्करभावसन्ती

कादम्बिनीव कुरुते परितोषवर्षम् ।

सम्भूरितो भवति यस्य मनस्तटाक-

स्तज्जन्मसस्यमणिलं सङ्कलं य नाऽन्यत् ॥ ७६ ॥

बुद्धिः स्थिरा भवितुमीश्वरपादपद्म-

सक्ता वधूर्विरडिणीव सदा स्मरन्ती ।

सद्भावनास्मरणादर्शनकीर्तनादि

सम्मोहितेव शिवमन्त्रजपेन विन्ते ॥ ७७ ॥

सदुपचारविधिष्वनुबोधितां

सविनयां सुदुर्दं समुपाश्रिताम् ।

मम समुद्भुर बुद्धिमिमां प्रभो

वरगुणेन नवोद्वेगधूमिव ॥ ७८ ॥

नित्यं योगिमनः सरोजदलसञ्चारक्षमस्त्वत्कमः

शम्भो तेन कथं कठोरयमराङ्गक्षःकवाटक्षतिः ।

अत्यन्तं मृदुलं त्वदङ्घ्रियुगलं डा मे मनश्चित्तय-

येतल्लोचनगोचरं कुरु विभो उस्तेन संवाडये ॥ ७९ ॥

ओष्यत्येष जनिं मनोऽस्य कठिनं तस्मिन्नटानीति म-

द्रक्षायै गिरिसीम्नि कोमलपदन्यासः पुराभ्यासितः ।

नो येदिव्यगृहान्तरेषु सुमनस्तल्पेषु वेधादिषु

प्रायः सत्सु शिवातलेषु नटनं शम्भो किमर्थं तव ॥ ८० ॥

कञ्चित्कालमुमामुदेश भवतः पादारविन्दार्यनैः

कञ्चिद्द्वयानसमाधिभिश्च नतिभिः कञ्चित्कथाकर्णनैः ।

कञ्चित् कञ्चिद्वेक्षाणैश्च नुतिभिः कञ्चिद्दशाभीर्दृशीं

यः प्राप्नोति मुदा त्वदर्थितमना ज्वन् स मुक्तः भव ॥ ८१ ॥

भाषात्वं वृषभत्वमर्धवपुषा भार्यात्वमार्यापते

घोषित्वं सभिता मृदङ्गवडता येत्यादि त्रुपं दधौ ।

त्वत्यादे नयनार्पणं यं कृतवान् त्वद्देहभागो हरिः

पूज्यात्पूज्यतरः स येव हि न येत् को वा तदन्योऽधिकः ॥ ८२ ॥

जननमृतियुतानां सेवया देवतानां

न भवति सुभलेशः संशयो नास्ति तत्र ।

अजनिममृतत्रुपं साम्भमीशं भजन्ते

यं एतं परमसौम्यं ते हि धन्या लभन्ते ॥ ८३ ॥

शिव तव परिचर्यासन्निधानाय गौर्या

भव मम गुणधुर्यां बुद्धिकन्यां प्रदास्ये ।

सकलभुवनबन्धो सञ्चिदानन्दसिन्धो

सद्यः हृदयगेहे सर्वदा संवस त्वम् ॥ ८४ ॥

जलधिमथनदक्षो नैव पातालभेदी

न यं वनमृगयायां नैव लुब्धः प्रवीणः ।

अशनकुसुमभूषावस्त्रमुष्यां सपर्या

कथय कथमहं ते कल्पयान्तिन्दुमौले ॥ ८५ ॥

पूजद्रव्यसमृद्धयो विरचिताः पूजा कथं कुर्महे

पक्षित्वं न यं वा किटित्वमपि न प्राप्तं मया दुर्लभम् ।

जाने मस्तकमङ्घ्रिपल्लवमुमाजाने न तेऽहं विभो

न ज्ञातं हि पितामहेन हरिणा तत्त्वेन तद्रूपिणा ॥ ८६ ॥

अशनं गरलं कृष्णी कलापो

वसनं यर्म यं वाहनं मलोक्षः ।

मम दास्यसि किं किमस्ति शम्भो

तव पादाम्बुजभक्तिमेव देहि ॥ ८७ ॥

यदा कृताम्भोनिधिसेतुबन्धनः

करस्थलाधःकृतपर्वताधिपः ।
 भवानि ते लङ्घितपद्मसम्भवः
 तदा शिवार्यास्तवभावनक्षमः ॥ ८८ ॥
 नतिभिर्नुतिभिस्त्वमीश पूजा-
 विधिभिर्ध्यानसमाधिभिर्न तुष्टः ।
 धनुषा भुसलेन याश्मभिर्वा
 वद ते प्रीतिकरं तथा करोमि ॥ ८९ ॥
 वयसा यरितं वदामि शम्भो-
 रलुमुद्योगविधासु तेऽप्रसक्तः ।
 मनसाकृतिमीश्वरस्य सेवे
 शिरसा चैव सदाशिवं नमामि ॥ ९० ॥
 आधाऽविधा लृद्धता निर्गतासी-
 द्विधा लृद्धा लृद्धता त्वत्प्रसादात् ।
 सेवे नित्यं श्रीकरं त्वत्पदाब्जं
 भावे मुक्तोर्भाजनं राजमौले ॥ ९१ ॥
 दूरीकृतानि दुरितानि दुरक्षराणि
 दौर्भाग्यदुःखदुरलङ्घितदुर्व्यांसि ।
 सारं त्वदीययरितं नितरां पिबन्तं
 गौरीश मामिह समुद्धर सत्कटाक्षैः ॥ ९२ ॥
 सोमकलाधरमौलौ
 कोमलघनकन्धरे मलामलसि ।
 स्वामिनि गिरिजनाथे
 मामकलुष्यं निरन्तरं रमताम् ॥ ९३ ॥
 सा रसना ते नयने
 तावेव करौ स अेव कृतकृत्यः ।
 या ये यौ यो भर्ग
 वदतीक्षेते सद्यर्थतः स्मरति ॥ ९४ ॥
 अतिमृदुलौ मम यरणा-
 वतिकठिनं ते मनो भवानीश ।
 छति विचिडित्सां सन्त्यज

शिव कथमासीद्विरो तथा वेशः (वेश्मः) ॥ ८५ ॥

वैर्याङ्कुशेन निभृतं

रभसादाङ्घ्र्य भक्तिशृङ्खलया ।

पुरउर यरणावाने

दृद्यमदेवं भवान् विधन्त्रैः ॥ ८६ ॥

प्रयत्नभितः प्रगल्भवृत्त्या

मदवानेष मनःकरी गरीयान् ।

परिगृह्य नयेन भक्तिरञ्जवा

परम स्थाणुपदं दृढं नयामुम् ॥ ८७ ॥

सर्वालङ्कारयुक्तां सरलपद्युतां साधुवृत्तां सुवर्णां

सद्भिः संस्तूयमानां सरसगुणयुतां लक्षितां लक्षणाढ्याम् ।

उद्यद्भूषाविशेषामुपगतविनयां द्योतमानार्थरेभां

कल्याणीं देव गौरीप्रिय मम कविताकन्यकां त्वं गृडाण ॥ ८८ ॥

धृते युक्तं वा परमशिव कारुण्यजलधे

गतौ तिर्यग्रूपं तव पदशिरोदर्शनधिया ।

हरिभ्रमणौ तौ द्विवि भुवि यरन्तौ भ्रमयुतौ

कथं शम्भो स्वामिन् कथय मम वेद्योऽसि पुरतः ॥ ८९ ॥

स्तोत्रेणालमङ्गं प्रवञ्चि न मृषा देवा विरिञ्चाद्यः

स्तुत्यानां गणनाप्रसङ्गसमये त्वामग्रगण्यं विदुः ।

माडात्म्याग्रविचारणप्रकरणे धानातुषस्तोमव-

द्धृतास्त्वां विदुरुत्तमोत्तमङ्गलं शम्भो भवत्सेवकाः ॥ १०० ॥

॥ धृति श्रीमच्छङ्कराचार्यविरचित शिवानन्दलहरी समाप्ता ॥

॥ धृति श्रीमच्छङ्कराचार्यविरचित शिवानन्दलहरी समाप्ता ॥

Encoded by P. P. Narayanaswami at swami at math.mun.ca

Proofread by P. P. Narayanaswami, Rajesh Thyagarajan, Kavitha, Rajani Arjun Shankar

pdf was typeset on June 16, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

